

ΕΤΟΣ 59ον

19 Ιουνίου 2011

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 25 (3029)

ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟ ΑΓΙΟΤΗΤΟΣ

Τὴν τρανότερη ἀπόδειξη τῆς πνοῆς τοῦ ἁγίου Πνεύματος μέσα στὸν κόσμον καὶ τὴν ἱστορία, τὴν ὁμορφότερη καὶ τελειότερη διάσταση τοῦ κατ' ἐξοχὴν ἔργου τῆς Ἐκκλησίας μέσα στὰ ἀνθρώπινα, ἐορτάζουμε σήμερον, πρώτη Κυριακὴ μετὰ τὴν Πεντηκοστή, συναγμένοι στὴ μνήμη τῶν ἁγίων Πάντων, καὶ μάλιστα ὄλων τῶν ἁγίων μαρτύρων, τῶν ὁποίων «ὡς πορφύρα καὶ βύσσος τὰ αἵματα» στολίζουν τὴν ἁγία τους εἰκόνα. Ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἱερά πανήγυρη καὶ πολυκόσμη συνάθροιση δὲν ἀπουσιάζει κανεὶς, οὔτε νέος, οὔτε ἡλικιωμένος, οὔτε βρέφος, οὔτε μεσήλικας, οὔτε ἄνδρας, οὔτε γυναίκα, οὔτε κληρικός, οὔτε λαϊκός, οὔτε στρατηγός, οὔτε στρατιώτης, οὔτε ἐπιστήμονας, οὔτε ἀγράμματος, οὔτε βασιλιάς, οὔτε ἐπαίτης. Ἐκεῖ προσκυνώντας εὐλαβικά, ἂν ἀφήσεις τὸ νοῦ καὶ τὴν καρδιά σου νὰ τὰ συνεπάρεῖ ἡ ἱερὴ ψαλμωδία «ἐν ἡσυχίᾳ Θεοῦ», κατὰ τὸ λόγον τοῦ θεοφόρου Ἰγνατίου, θὰ ἀκούσεις ὅλες τίς γλῶσσες, θὰ συναντήσεις ὅλες τίς φυλές, θὰ διακρίνεις κάθε ἐθνότητα, ὅλους μὲ τὸ ἴδιο στεφάνι στεφανωμένους, ὅλους μὲ τὴν ἴδια δόξα δοξασμένους, «ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν».

Καὶ αὐτὸν τὸν ζωογόνον προσανατολισμὸ δὲν τὸν ἀπέκτησαν τώρα, πού ἤδη συμβασιλεύουν μὲ τὸν Ἰησοῦ στό αἰώνιον παρὸν τῆς Βασιλείας του, ὅπου τοὺς ἀξίωσε νὰ καταταγοῦν στό χορὸ τῶν δικαίων μέτοχοι «τῆς ἱερᾶς ταύτης πανδαισίας» καὶ νὰ γεύονται τὴ μόνιμη χαρὰ τῆς μετ' αὐτοῦ καὶ μεταξύ τους κοινωνίας, ἀλλὰ ἀπὸ τότε· τότε πού ζώντας σὲ αὐτὸν τὸν κόσμον στερήθηκαν τὰ ἀξιώματά τους, τὴν περιουσία, τοὺς θρόνους, τὰ ὑπάρχοντά τους, τὴν κοσμικὴ τους τιμὴ. Τότε πού ὄνειδιζόμενοι, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου, ὀδηγοῦνταν στό φρικτὸ μαρτύριο. Τότε πού μὲ προσωπικὴ τους ἀπόφαση, διαγράφοντας κάθε ἄλλη ἐλκυστικὴ ἐναλλακτικὴ ἴληση, δι' ὑπομονῆς «ἔτρεχον τὸν προκείμενον αὐτοῖς ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν».

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Έβρ. ια' 33 - ιβ' 2)

Ἄς τρέχουμε μέ ὑπομονή τό δρόμο τῆς ζωῆς

Ἄδελφοί, οἱ ἅγιοι πάντες διά πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβησαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπό ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροί ἐν πολέμῳ, παρεμβολάς ἐκλίναν ἀλλοτρίων· ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τούτων νεκρῶν αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πείραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιῆλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρομασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακοχούμενοι, ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὄπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διά τῆς πίστεως οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρείττονι προβλεψαμένον, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι. Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς, τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκειμένον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν.

Ἵπομονή, ἡ ὁδὸς τῶν ἁγίων

Νά λοιπόν, πῶς σήμερα διά τοῦ ἀποστολικοῦ ἀναγνώσματος διαζωγραφίζεται ὁ τρόπος ἀνάδειξης ἁγίων στήν ὀρθόδοξη πνευματικότητα. Πῶς δηλαδή θνητοί καί πεπερασμένοι ἄνθρωποι ἔγιναν σύσσωμοι καί σύναιμοι μέ τόν ἀθάνατο Χριστό καί γεύθηκαν ἤδη ἀπό αὐτῆ τῆ ζωῆ τήν ἀθανασία, ἀψηφώντας τά φόβητρα καί τά θέληγτρα τῶν ἀνθρώπων, τό σωματικό πόνο καί αὐτόν τό θάνατο. Πεπληρωμένοι χάριτος διά τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος, τοῦ ἱεροῦ Χρίσματος καί τῆς μυστηριακῆς ζωῆς ἡ μέ μόνη τήν ἀκράδαντη πίστη τους, ἐάν ἐπρόκειτο γιά μή βαπτισμένους πού ἀξιώθηκαν νά λάβουν τό βάπτισμα τοῦ αἵματος, προχώρησαν στό δρόμο πού ὀδηγεῖ στόν Χριστό μέ ὑπομονή. Πορεύθηκαν ὀρθοί, ἔχοντας τό νοῦ πάντοτε στραμμένο πρός τόν δωρεοδότη Θεό. Γι' αὐτό ὁ ἀπόστολος Παῦλος μᾶς προτρέπει σήμερα νά κάνουμε τό ἴδιο, ἐάν ἐπιθυμοῦμε νά ἀπαντήσουμε θετικά στήν κλήση γιά ἀγιότητα, πού ὁ Χριστός μᾶς ἀπευθύνει.

Ὁ Χριστός χορηγός κάθε ἀγαθοῦ

Ἵπομονή· στό ἄκουσμά της καί μόνο ἡ λέξη φαίνεται λίγο κοινότοπη, ὡς προτροπή πολὺ θεωρητική γιά τόν κουρασμένο καί καθημαγμένο σύγχρονο ἄνθρωπο. Ζοῦμε σέ ἓναν κόσμο πού μονίμως βιάζεται, ἀγχεται, ἀγωνιά νά καθύψει τώρα, τίς αὐριανές του ἐπιθυμίες· τίς ἐπιθυμίες πού ποτέ δέν ἰκανοποιοῦνται ἐπειδή ἀφ' ἐνός λείπει ἡ ὑπομονή, ἀφ' ἐτέρου ὅταν ὑπάρχει, ὀρίζεται καί κατευθύνεται ἀπό τόν ἀνελέητο, ἀτεγκτο καί ἀκόρταγο δυνάστη ἐαυτοῦ μας, πού γνωρίζει μόνο νά ἀπαιτεῖ. Μιά τέτοια ὑπομονή ὄχι ἀπλῶς δέν ἀναδεικνύει ἁγίους, ἀλλὰ ἀντιθέτως καταπνίγει κάθε ἀγαθὴ ἐπιθυμία τῆς καρδιάς, σκληραίνει τόν ἄνθρωπο καί σμιλεῖ περιτέχνα καί ἀκατάλυτα τό σύνδεσμοῦ του μέ τὴ φθορά καί τό θάνατο.

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, οἱ Ἅγιοι Πάντες μέ τήν πίστιν ἀνέτρεψαν βασιλεία, ἔκαναν ἔργα δικαιοσύνης, ἐπέτυχαν τήν πραγματοποίησιν ὑποσχέσεων τοῦ Θεοῦ, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἐοβήσαν τήν δύναμιν φωτιᾶς, διέφυγαν τήν σφαγὴν, ἔγιναν ἀπό ἀδύνατοι δυνατοί, ἔγιναν ἰσχυροί σέ καιρόν πολέμου, ἔτρεψαν εἰς φυγὴν παρατάξεις τῶν ἐχθρῶν. Γυναῖκες ἔλαβαν τοὺς νεκροὺς τῶν δι' ἀναστάσεως, ἄλλοι δέ ἐβασανίσθησαν καί δέν ἐδέχθησαν νά ἀφεθοῦν ἐλεύθεροι, διὰ νά ἐπιτύχουν μίαν ἄλλην καλυτέραν ἀνάστασιν. Ἄλλοι ἐδοκιμάσθησαν μέ ἐμπαιγμούς καί μαστίγωσιν, ἀκόμη δέ καί μέ δεσμά καί φυλακὴν. Ἐλιθοβολήθησαν, ἐπριονίσθησαν, ὑπέστησαν πολλές δοκιμασίας, ἐθανατώθησαν μέ μάχαιραν, περιπλανῶντο φοροῦντες δέρματα προβάτων καί δέρματα αἰγῶν, ἐστεροῦντο, ὑπέφεραν θλίψεις καί κακουχίας, (ἄνθρωποι διὰ τοὺς ὁποίους δέν ἦτο ἄξιος ὁ κόσμος), ἐπλανῶντο σέ ἐρήμους καί σέ βουνά, σέ σπήλαια καί σέ τρύπες τῆς γῆς. Ὅλοι αὐτοί, ἂν καί εἶχαν καλὴν μαρτυρίαν διὰ τήν πίστιν τους, δέν ἔλαβαν ὅ,τι εἶχε ὑποσχεθῆ ὁ Θεός, διότι εἶχε ὁ Θεός προβλέπει κάτι καλυτέρον ἀναφορικῶς μ' ἐμᾶς διὰ νά μή φθάσουν ἐκεῖνοι εἰς τὴν τελειότητα χωρὶς ἐμᾶς. Ἐπομένως, ἀφοῦ ἔχομεν γύρω μας ἓνα τόσο μεγάλο σύννεφο ἀπὸ μάρτυρας, ἃς ἀποτινάξωμεν κάθε βάρος καί τὴν ἁμαρτίαν, ἡ ὁποία εὐκολα μᾶς ἐμπλέκει, καί ἃς τρέχωμεν μέ ὑπομονὴν τὸ ἀγώνισμα τοῦ δρόμου πού εἶναι ἐμπρὸς μας, μέ τοὺς ὀφθαλμούς μας προσπλωμένους πρὸς τὸν ἀρχηγόν καί τελειωτὴν τῆς πίστεώς μας, τὸν Ἰησοῦν.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Ὁ Χριστὸς μέχρι τῆ συντέλεια τῶν αἰῶνων μᾶς προσκαλεῖ νά γίνουμε ἅγιοι, πορευόμενοι μέ ὑπομονὴ τὸν ἀγώνα μας. Ἐκεῖνος μᾶς ἀναμένει προσφέροντάς μας τὸ στεφάνι τῆς ὑπομονῆς, ἀρκεῖ ἐμεῖς νά τοῦ ἀνοίξουμε τὴ θύρα τῆς καρδιάς καί τῆς ζωῆς μας. Ἐκεῖνος γνωρίζει, ἄσχετα μέ τὸ πόσο ἀνυπόμονοι εἴμαστε ἐμεῖς, νά καλλιηργήσει ἐντὸς μας τὸ φυτὸ τῆς ὑπομονῆς, νά τὸ ποτίσει μέ τὸ ἀθάνατο νερὸ πού ξεκύνεται ἀπὸ τὰ συναξάρια τῶν ἁγίων μας, νά τὸ κάνει νά ἀνθίσει καί νά καρποφορήσει ἐντὸς μας.

Ἄς κάνουμε ἵλοιπὸν ἀντικείμενο τῆς προσευκῆς μας τὴ χορήγηση τῆς ὑπομονῆς ὡς χαρίσματος τοῦ Παρακλήτου, θέτοντας ἐκεῖνον διαχειριστὴ καί ὁδηγὸ μας, κι ἃς εἴμαστε σίγουροι ὅτι ὁ οὐρανὸς εἶναι ἀνοικτὸς καί μᾶς ἀναμένει ὄλους ἀνεξαιρέτως. Ἀμήν.

Ἀρχιμ. Α. Α.

19 Ἰουνίου 2011: ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

«Τῶν Ἁγίων Πάντων», Ἰούδα ἀποστόλου τοῦ Θαδδαίου ἢ Λεββαίου, καί Ἰούδα ἀποστόλου τοῦ Θεαδέλφου, Ζωσίμου μάρτυρος (β' αἰ.), Παϊσίου ὁσίου τοῦ μεγάλου.

Ἦχος: πλ. δ' – Ἑωθινόν: Α' – Ἀπόστ.: Ἐβρ. 1α' 33-1β' 2 – Εὐαγγ.: Μτθ. 1' 32-33, 37-38.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 26 Ἰουνίου, Β' Ματθαίου.

Ἀπόστολος: Ρωμ. β' 10-16 – Εὐαγγέλιον: Μτθ. δ' 18-23.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ

Οί θειότατοι Πατέρες θέσπισαν νά ἐπιτελοῦμε τήν παρούσα ἐορτή μετά τήν κάθοδο τοῦ παναγίου Πνεύματος, γιά νά δείξουν κατά κάποιον τρόπο ὅτι ἡ παρουσία τοῦ παναγίου Πνεύματος ἐνήργησε, διά τῶν ἀποστόλων, μεγάλα καί θαυμάσια: Ἁγίασε καί κόσμησε μέ σοφία τούς ἀπό τοῦ «ἡμετέρου φυράματος» συνανθρώπους μας, δηλαδή, καί ἀναπλήρωσε μέ αὐτούς τό κενό πού δημιουργήθηκε ἀπό ἐκεῖνο τό ἀγγελικό τάγμα πού ἀπό ἔπαρση ἐξέπεσε (μέ ἀρχηγό τόν Ἐωσφόρο) ἀπό τήν ἀγγελική του θέση· καί παρέπεμψε αὐτούς στόν Θεό, διά τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἄλλους μέ τό μαρτύριο καί τόν θάνατο καί ἄλλους μέ τήν ἐνάρετη πολιτεία καί διαγωγή πού παρουσίασαν κατά τόν ἐπίγειο βίο τους· καί ὅλα τά ὑπερφυή καί ὑπερθαύμαστα ἔργα ἐνεργεῖ.

Πρέπει νά ξέρουμε ὅτι κατά τήν παρούσα ἐορτή ἐορτάζουμε ὅσα ἀγαθοδότως τό Πνεῦμα τό Ἅγιο ἀγίασε, ἤτοι: τούς ὑψηλοτάτους καί ἀγιαστικούς «νόας», τά ἐννέα δηλαδή τάγματα τῶν Ἀγγέλων· τούς Προφήτες καί τούς ἱερούς Ἀποστόλους· τούς Μάρτυρες καί τούς Ἱεράρχες· τούς Ἱερομάρτυρες καί τούς Ὁσιομάρτυρες· τούς Ὁσίους, τούς Δικαίους καί ὄλες τίς χορεῖες τῶν ἁγίων Γυναικῶν· καί ὅλους τούς ἀνώνυμους Ἁγίους, μαζί μέ τούς ὁποίους ἄς συγκαταριθμηθοῦν καί ὅλοι οἱ Ἅγιοι πού θά ἀναδειχθοῦν στό μέλλον ἀπό τούς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας. Καί πρῶτα ἀπ' ὅλους, καί ἀνάμεσα σέ ὅλους, καί μαζί μέ ὅλους, ἐορτάζουμε τήν Ἁγία τῶν Ἁγίων, τήν ὑπεραγία καί ἀνώτερη ἀσυγκρίτως καί αὐτά τά ἀγγελικά τάγματα, τήν Κυρία μας καί Δέσποινά μας, Μαρία τῆ Θεοτόκο, τήν ἀειπάρθενο.

*Ἀπό τό βιβλίο τοῦ Γ.Δ. Παπαδημητρόπουλου,
Μέ τούς Ἁγίους μας, Συναξάρια Τριωδίου καί
Πεντηκοσταρίου, ἐκδ. Ἀποστολικῆς Διακονίας.*

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότῆς - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr